

[Hans Hansen (Rørby).]

jo i øjeblikket bogstavelig talt tage, hvad man vil — det gælder ikke alene her, men det gælder for alle skattelovene. Denne fejl i vor skatteudskrivning kan føres tilbage til partiet venstres skattelove ved systemskiftet, for det var jo dem, der skabte grundlag for, at staten gennem indkomst- og formueskat kunne få alle de penge, den ville have, og denne fejl rækker meget længere, fordi den praktisk talt har lukket portene op for alle mulige eksperimenter. Derved åbnede partiet venstre altså dengang vejen for de socialdemokratiske eksperimenter. Jeg mener imidlertid, som jeg sagde i fjor, at der for amtsskatterne og de kommunale skatter gælder en anden betragtning, og jeg tvivler meget stærkt på, at landets kommunalbestyrelser som helhed vil være tilhængere af, at der sker en ændring her, for derved kan det nemlig risikeres, at man nogle steder næsten ingen skatter får ind.

Derfor kan vi ikke støtte disse forslag, og vi mener slet ikke, der er nogen grund til at gennemføre en sådan lovgivning i år.

Thisted Knudsen: Der er efter min opfattelse ingen tvivl om, at alle amtskommunernes skatteydere har den opfattelse, uanset hvad der er sagt under denne debat i dag, at den nuværende form for amtsbeskatning i sit princip både er urimelig og uretfærdig og derfor hurtigst muligt burde ændres, og i virkeligheden har jo både regering og rigsdag gennem sin tilskuds politik overfor by- og amtskommuner erkendt, at det princip, hvorpå man bygger amtsbeskatningen i dag, er urimeligt og uretfærdigt.

Det er ejendommeligt at se, at det er tredje gang disse forslag er til behandling i det høje ting. Første gang de var til behandling, erklærede den højtærede indenrigsminister, at der kunne ikke tages stilling til denne sag nu, man måtte afvente skattekommissionens betænkning. Indenrigsministeren gav udtryk for et lyssyn på dette område, idet han mente, at arbejdet der snart nærmede sig sin afslutning. Det ærede medlem hr. Axel Sørensen erklærede under debatten dengang — det var i marts 1948 —, at nu havde skattekommissionen meddelt, at den snart var færdig til at afgive betænkning. Altså det, man fik ud af det, var, at nu nærmede man sig det tidspunkt, da dette problem kunne behandles på en rigtig måde. De samme anskuelser blev gjort gældende, da dette spørgsmål blev behandlet anden gang, og i dag har vi oplevet nøjagtigt det samme. Man står op og erklærer, at vi må afvente

skattekommissionens betænkning. Men hvad sker der ude i amtskommunerne? Der sker det, at skattebyrden trods alt, trods tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond, stadig vokser, så at den skattemæssige uretfærdighed, som amtsbeskatningen i dag er udtryk for, bliver stadig større og større.

Ser man på udviklingen i amtskommunerne, vil dette blive bekræftet. Jeg kender et amt som Holbæk amt bedst. Hvis man tager et år som 1935—36 — og man kan i øvrigt vælge hvilket år man vil —, blev der i dette amt udskrevet, efter at alle fradrag var taget i betragtning, 1 mill. kr. på amtskommunens skatteydere. I skatteåret 1948—49, ligeledes efter at alle fradrag var taget i betragtning, blev der udskrevet på amtskommunens skatteydere 4,3 mill. kr., d.v.s. der er sket en firedobling af den amtskommunale skat. Og går man promillerne efter, viser de en stigning i samme forhold. Efter min mening står man her overfor den voldsomste stigning i beskatningen af dansk ejendom, som man nogensinde har set. Man udskrev i Holbæk amt i 1935—36 50 000 kr. til vejvæsenet. I 1948—49 er der udskrevet 800 000 kr. til vejvæsenet, d.v.s. 16 gange så meget. Til sygehusvæsenet blev der i samme år udskrevet 550 000 kr.; i 1948—49 har man udskrevet 2 mill. kr., det vil altså sige det firedobbelte. Og tager man den enkelte skatteyder i Holbæk amt, til hvem man i dag siger, at han skal vente, ser man, at i 1935—36 betalte han 185 kr. til amtsfonden, medens han i år betaler 995 kr., d.v.s. 5 gange så meget, selv efter at staten er trådt til med sin hjælpeaktion, og af disse 995 kr. skal omtrent halvdelen betales til sygehusene. Man kommer derfor ikke udenom, at der her er et problem, og rigsdagen kan ikke blive ved med at sige til disse mennesker, at de må afvente skattekommissionens betænkning.

Når man ser på, hvor mange af amtskommunens skatteydere der betaler amtstueskat, viser det sig, at i Holbæk amt, hvor der i 1947—48 fandtes 46 200 skatteydere til sognekommunerne, betalte af disse kun ca. 30 000 skat til amtskommunen. Det vil i realiteten sige, at to trediedele af amtskommunens skatteydere alene betalte amtstueskatterne og derigennem ikke mindst de udgifter, der gik til drift af amtets sygehuse. Og i Holbæk amt blev ca. 75 pct. af amtsskatterne betalt af landbruget. I amtskommunerne har vi altså den situation, at sådan som den nuværende beskatningsform er, kan kun to trediedele af skatteyderne komme til at betale direkte skat til amtskommunen, medens alle er